

ת"פ 41327/08/18 - מדינת ישראל - פמ"ד נגד צברי בן חדר קנדיל

בית משפט השלום בבאר שבע

ל' ניסן תשע"ט
05 מאי 2019

ת"פ 41327-08-18 מדינת ישראל נ' קנדיל(עציר)
תיק חיצוני: 314418/18

לפני	כב' השופט רון סולקין
המאשימה	מדינת ישראל - פמ"ד ע"י ב"כ מתמחה רפאל אביב
נגד	צברי בן חדר קנדיל (עציר) ע"י ב"כ עו"ד יחיא סעדה
הנאשם	

הכרעת דין

כתב האישום והשתלשלות הדיון

נגד הנאשם הוגש כתב אישום, אשר, בתחילה, ייחס לו שני אישומים, ובהם שתי עבירות של פעולה אסורה ברכוש טרור, בניגוד לסעיף 32(א)(1) ו-(3) לחוק המאבק בטרור, תשע"ב - 2016.

בהמשך ההליך, נתקבלה בקשת המאשימה והוגש כתב אישום מתוקן, אשר ייחס לו אישום שלישי, ובו 18 עבירות נוספות בניגוד לאותה הוראת חוק ובנוסף, 18 עבירות של פעולה בניגוד לאיסור הלבנת הון, בניגוד לסעיף 30(ב)(1) לחוק איסור הלבנת הון, תש"ס - 2000; 18 עבירות שעניינן הפרעה לעובד ציבור, בניגוד לסעיף 288א(1) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, האישום הראשון, בהיות הנאשם תושב אזור חבל עזה, המחזיק בהיתר כניסה לישראל למטרות סחר (להלן: "היתר סוחר"), נעתר לפנייתו של אחר, פעיל בכיר בחמאס בשם סופיאן זבדה (להלן: "זבדה"), להעביר כרטיסי "סים" לטלפון סלולרי לרצועת עזה. במסגרת זו, קישר אותו זבדה בין הנאשם לבין אחר, המכונה "אבו חליל", אשר, בעת היות הנאשם בשטחי ישראל לרגל עסקיו, מסר לידי, במספר הזדמנויות, כרטיסי "סים", בהיקף של כ- 9,000 פריטים והנאשם העבירם לידי זבדה ברצועת עזה, תמורת סך בן 150 עד 300 ₪ בגין כל כרטיס "סים".

העבירה נושא אישום זה נעברה, על פי הטענה, בחודש יולי 2018.

על פי עובדות האישום השני בכתב האישום, בין החודשים אפריל עד יוני 2018, פנה אותו זבדה לנאשם וביקש סיוע בהעברת כרטיסי אשראי מאזור חבל עזה לתחומי ישראל, על מנת שניתן יהיה למשוך, באמצעותם, כספים ולהעבירם

לפעילי חמאס. במסגרת זו, הגיע זבדה ארבע פעמים שונות, לביתו של הנאשם, ומסר לו, בכל פעם מספר כרטיסי אשראי (שניים או שלושה כרטיסים) אותם נתבקש הנאשם להעביר לאחרים, תושבי אזור יהודה ושומרון. הנאשם עשה כן, בין בעצמו ובין באמצעות שליחים אחרים מטעמו.

על פי עובדות האישום השלישי בכתב האישום, העביר הנאשם, בין החודשים ינואר עד יולי 2018, במהלך 18 הזדמנויות שונות, כספים, במזומן, בש"ח או בדולר ארה"ב, מאותו זבדה לתחומי ישראל, בכל פעם בסכומים של כמה עשרות אלפי ₪ ובחלק מהמקרים ביחד עם מאות דולר ארה"ב, ביודעו כי בכספים אלה אמור להירכש טובין לטובת ארגון חמאס וכאשר הנאשם מדווח בכזב, כי אינו מעביר כספים אלה בעבור אחר. הסכום הכולל של הכספים שהועברו - 543,350 ₪ וכן 6,640 דולר ארה"ב.

כתב האישום בתיק זה הוגש בחודש אוגוסט 2018 ובחודש נובמבר אותה שנה - הועבר התיק לשמיעה לפני מותב זה.

במענה לכתב האישום, מסרה ההגנה, כי הנאשם אינו כופר בעובדות, בכל הנוגע להעברת כרטיסי הסיים, כרטיסי האשראי וכן הכספים, כפי המתואר בכתב האישום, אלא טוען, כי ארגון החמאס הוא השולט ברצועת עזה כאשר לצורך הכנסה של טובין או הוצאה של כספים, נדרש כל תושב האזור להיות בקשר עם מי מנציגיו. לטענתו, אותו זבדה הנזכר בכתב האישום, שימש כמנהל חברת דואר ברצועת עזה ועסק בהעברה של כספים ודברי דואר מרצועת עזה לישראל לשימוש אזרחי. לטענת הנאשם, על פי הבנתו וידיעתו, לא ידע שכרטיסי הסיים או כרטיסי האשראי מיועדים לפעילות טרור ובאשר לכספים שהועברו - הם שימשו כתמורה להכנסת סחורה אזרחית לרצועת עזה, כשנציגי המדינה מודעים להעברת הכספים האמורים.

כן נטען בכל הנוגע לעובדות ולעבירות המפורטות באישום השלישי, כי עומדת לנאשם הגנה מן הצדק, במובן זה, שאף גורם לא נחקר אודות העברת הכספים המתוארת או הסחורות שהוכנסו לרצועת עזה ונרכשו באותם כספים. ההגנה אף טענה, כי כתב האישום לוקה בחסר, שכן אין מפורט בו טיב הטובין שנרכשו וכיצד שימשו כספים אלה למימון טרור.

עוד ציינה ההגנה, כי אין באמתחתה טענת אליבי או טענה נגד קבילות האמרות שנמסרו מפי הנאשם בחקירתו.

כאן המקום לציין, כי כתב האישום תוקן, באופן בו הוסף האישום השלישי, בעקבות מסמכים, אשר הגיעו לעיון הצדדים לאחר הגשת בקשה לגילוי חומר חקירה מטעם ההגנה. בשל עובדה זו, התנגדה ההגנה לתיקון המבוקש ולאחר שמיעת טענות הצדדים - התיר בית המשפט תיקון כתב האישום (ראו החלטה מפורטת בפרו' מיום 10.03.19).

למעשה, לא נשמעו, בתיק זה, עדים מטעם התביעה, אלא הוגשו אמרות ומסמכים, שנערכו על ידי העדים השונים, חלקם - בהסכמה וחלק אחר - שלא בהסכמה, מתוקף סמכותו של בית המשפט בהתאם להוראות סעיף 42 לחוק המאבק בטרור, תשע"ב - 2016, לאחר שבית המשפט השתכנע כי בהיותם תושבי אזור חבל עזה - לא ניתן להביאם לעדות.

להלן פירוט המוצגים שהוגשו מטעם התביעה:

- אמרת ע"ת 10 בכתב האישום מיום 21.11.17 - ת/א1;
- אמרת ע"ת 10 בכתב האישום מיום 10.01.17 - ת/ב1;
- אמרת ע"ת 10 בכתב האישום מיום 15.01.17 - ת/ג1;
- פניית פמ"ד למנהלת התיאום והקישור באזור חבל עזה, בנוגע לזימונם של עדי תביעה 8 - 9 בכתב האישום - ת/א2;
- פניית פמ"ד למנהלת התיאום והקישור באזור חבל עזה, בנוגע לזימונו של עד תביעה 12 בכתב האישום - ת/ב2;
- אמרת ע"ת 8 בכתב האישום מיום 31.08.17 - ת/3;
- אמרת ע"ת 9 בכתב האישום מיום 05.04.15 - ת/4;
- אמרת ע"ת 12 בכתב האישום מיום 13.05.10 - ת/א5;
- אמרת ע"ת 12 בכתב האישום מיום 16.05.10 - ת/ב5;
- אמרת ע"ת 12 בכתב האישום מיום 05.05.10 - ת/ג5;
- אמרת הנאשם מיום 26.07.18 - ת/א6;
- אמרת הנאשם מיום 05.08.18 - ת/ב6;
- אמרת הנאשם מיום 12.08.18 - ת/ג6;
- מזכר בנוגע לתיקון טעות באמרה - ת/ד6;
- תע"צ בנוגע להעברת כספים על נספחיה - ת/7.
- יצוין, אמרותיהם של עדי התביעה 8, 9, 12 הוגשו בהתאם לחריג הנקוב בסעיף 42 לחוק המאבק בטרור, תשע"ו - 2016, ומשכך - מוגבל משקלן של אמרות אלה לשמש כתוספת ראייתית ליתר הראיות מטעם התביעה, ובלבד שאינה מגיעה לתוספת שהיא בבחינת סיוע לראיות התביעה.

מטעם ההגנה, העיד הנאשם בלבד וכן הוגשו המוצגים הבאים:

- רישיון לסחר במוצרי תקשורת (בשפה הערבית) - נ/1;
- רישיון לניהול חברת תיירות (בשפה הערבית) - נ/2;

עמוד 3

- רישיון לניהול משרד דואר (בשפה הערבית) - נ/3;
- חשבונית בדבר רכישת כרטיסי סים (לטענת ההגנה) מחברה בעיר נתיבות (מדובר ברכישה במועד שמאחר לכתב האישום) - נ/4;
- לאחר הגשת הסיכומים מטעם התביעה, הוגשה, בהסכמה, אמרה נוספת, שמסר ע"ת 12 ביום 05.05.10 וסומנה - נ/5. יצוין, כי אמרה זו כבר הוגשה במסגרת פרשת התביעה וסומנה ת/5ג'.
לאחר שמיעת הראיות, הגישו הצדדים סיכומיהם בכתב, ומכאן - הכרעת דין זו.

הצגת התמונה הראייתית

להלן, תובא התייחסות לראיות שהוצגו (וכן עדות הנאשם שנשמעה לפני בית המשפט) מטעם הצדדים, ככל שהן רלוונטיות להכרעה.

בהתאם לאמרות שמסר ע"ת 10 בכתב האישום - יוסף טחלה - תושב אזור חבל עזה, במקור, אשר מתגורר בלקיה ועובד בשדרות (ת/1א' - ג') - בהיותו תושב אזור חבל עזה, היה נותן מעטפות כסף מאותו זבדה ומעביר לעמילי מכס, בעבור סחורות שהגיעו לאשדוד. הכסף היה מועבר באמצעות סוחרים שהביאוהו לרצועת עזה. לדברי העד, לאחר שהוזהר על ידי השב"כ - הפסיק לעבוד עם אותו זבדה וסגר את החברה שהייתה לו, בשם "ביזנס אקספרס". כמו כן, הזהיר אחרים, תושבי ישראל, שעבדו גם הם בהעברת כספים אל מול אותו זבדה, להימנע מלעשות כן, בשל כך שהוא מבוקש על ידי כוחות הביטחון בישראל.

העד מסר, כי לאותו זבדה יש "עסק דואר" והוא עובד עם כל מיני אנשים וגורמים בעולם (ת/1ב', ש' 11).

העד פירט מספר העברות כספים שנערכו באמצעותו.

בהתאם לאמרה שמסר ע"ת 8 בכתב האישום - אימן חאמד (ת/3 - כאמור, אמרה בעלת משקל ראייתי מצומצם), הכיר את אותו זבדה, כפעיל חמאס, אשר עסק בתחום העברת כספים לחמאס. העד סייע לאותו זבדה, בערך 14 פעם, להעברת כספים מאזור חבל עזה לישראל.

עוד פירט העד בנוגע להעברות שונות של טובין וכספים ופעילים שונים של ארגון חמאס.

בהתאם לאמרה שמסר ע"ת 9 בכתב האישום - עמאד עגלה (ת/4 - כאמור, אמרה בעלת משקל ראייתי מצומצם), הכיר את אותו זבדה כעובד בדואר של עזה, שהיה מעביר כספים לאסירים בישראל, לקנטינה. העד ביקש מאותו זבדה לסייע לו לפרוע שיקים, דולרים באזור יהודה ושומרון, בסך של כ- 110,000 דולר ארה"ב. אותו זבדה אכן דאג לפרוע בעבורו

את השיקים, למעט סך בן 15,000 דולר ארה"ב שלא נפרע היות שזבדה נעצר.

העד הוסיף וסיפר על פעילים שונים באזור חבל עזה ובעלי תפקידים שונים שם, תוך התייחסות להעברה של סחורות וכספים בין רצועת עזה לבין ישראל.

בהתאם לאמרות שמסר זבדה עצמו - ע"ת 12 בכתב האישום (ת/א' - ג' וכן נ/5, שהוא ת/ג' - כאמור - אמרות בעלות משקל ראייתי מצומצם), סיפר זבדה, כי הוא משמש כמנהל של משרד הדואר במעבר ארז שבין אזור חבל עזה לישראל, תוך עבודה עם מספר חברות דואר ומשלוחים.

העד גם נוהג לקבל כספים במזומן מטעם הסוחרים, אשר יוצאים לישראל, ולהפקידם בבנק ברצועת עזה וכן לדאוג להעברת אותם כספים לחברות ישראליות בתמורה לסחורות שסופקו.

העד גם עוסק בהעברת כספים לאסירים, תושבי אזור חבל עזה, המוחזקים בישראל, תוך סיוע גורמים נוספים.

העד אישר, כי פעל מטעם ארגוני טרור, כגון החמאס והג'יהאד האסלאמי, להעברת כספים בין רצועת עזה לבין מזרח ירושלים. ההעברה בוצעה באופן, שיאפשר לחמוק מהרשויות הישראליות למניעת הלבנת הון.

באמרותיו במשטרה (ת/א' - ג' וכן התיקון ת/ד'6) סיפר הנאשם, כי הוא בן 56, עובד כסוחר חלקי חילוף כ-40 שנה. לטענת הנאשם, אינו משויך לארגון כלשהו ומחזיק בהיתר סוחר, המאפשר לו לצאת את אזור חבל עזה מדי יום לשטח ישראל.

הנאשם אישר, כי היה מודע לכך, שקיים איסור להעביר כסף מאזור חבל עזה לישראל או ליהודה ושומרון וכי עליו לדווח על כסף אותו נושא, אם סכום הכסף עולה על 12,000 ₪. הנאשם אישר, כי מכיר את זבדה.

באמרתו הראשונה - ת/א' התכחש הנאשם לכך, שזבדה הוא פעיל חמאס, אך באמרה נוספת - ת/ב'6, ש' 58 - אישר, כי ידוע לו, שמדובר בפעיל חמאס שיש לו משרד נסיעות ותיירות ושעוסק בהעברת סחורות מישראל לרצועת עזה וכן בעסקאות פיננסיות ובצ'קים. בין היתר, מסר הנאשם, כי אותו זבדה נוסע ברכב טויוטה קורולה חדש, עם חלונות שחורים, וכי ברצועת עזה רק לאנשי החמאס מותר לנסוע עם חלונות שחורים.

הנאשם מסר (שם, ש' 70), כי אותה זבדה אומנם עובד באמצעות חברות אזרחיות, אך אלו חברות מוסוות, הפועלות לטובת חמאס ובסופו של דבר, הסחורות שמייבאות הן בעבור החמאס.

בהמשך (שם, ש' 74), אישר הנאשם העברת כרטיסי הסים לרצועת עזה ואף מסר (ש' 83 - 84), שנאמר לו, כי אותם

כרטיסי סים אינם מצפצפים במעבר.

לדברי הנאשם, העביר כ-9,000 כרטיסי סים בשלוש העברות שונות. בגין כל כרטיס סים קיבל בין 150 - 300 ₪.

הנאשם אישר במפורש, כי ידע שהדבר אסור (שם, ש' 98). הנאשם טען כי עשה זאת בשל המצב הכלכלי ובשל רצונו לפרנס את ילדיו.

הנאשם אישר, כי מסר את הסימנים לזבדה וכי ידע, שהם אמורים להגיע לפעילי חמאס (שם, ש' 105 - 106).

כשנשאל הנאשם, מדוע עשה זאת השיב "זה מה שקרה וזה גורלנו, טעיתי" (שם, ש' 127).

בהמשך אותה אמרה, סיפר הנאשם על הברחת תשעה כרטיסי אשראי, בארבע פעמים שונות, תוך העברתם מרצועת עזה לאזור יהודה ושומרון (בלשונו: הגדה). בחלק מהפעמים - העביר הכרטיסים ישירות ובחלק נוסף - מסרם לנהגים בישראל, שהעבירו את הכרטיסים תמורת עמלה. הנאשם אישר, כי הן הסחורות והן הכספים הועברו לטובת ארגון חמאס (שם, ש' 227 - 229).

עוד סיפר הנאשם, על העברות שונות של צ'קים, סחורות ואף התקנת חלונות כהים ברכבי החמאס במוסך שבבעלותו.

הנאשם סיפר, כי זבדה היה מתקשר עמו באמצעות שני מכשירי טלפון, האחד - טלפון מיוחד באמצעותו שוחחו רק שניהם, מתוך חשש מהאזנה ישראלית (להלן: "**הטלפון המבצעי**").

באמרתו השלישית - ת/6, סיפר הנאשם על העברות הכספים במזומן. לטענתו, דיווח על כל סכום שהיה מעל 12,000 ₪ ולאחר מכן - מסר את תעודת המשלוח או החשבונית לזבדה, תמורת עמלה בת 100 ₪ בגין כל העברה.

הנאשם סיפר, כי נכנס לישראל לצורך עסקיו בחלקי חילוף למכוניות וכי הכספים במזומן שהועברו היו רק בעבור זבדה. לדברי הנאשם, מילא טופס הצהרה בגין כל העברת כספים כאמור, אך כאשר נשאל, האם רשם ממי קיבל את הכסף - השיב שלא (שם, ש' 120).

תעודת עובד הציבור - ת/7, מפרטת את העברות הכספים במזומן עליהן הצהיר הנאשם במעבר, 18 העברות, בהתאם למפורט באישום השלישי שבכתב האישום המתוקן. לתע"צ צורפו הטפסים הרלוונטיים. בכל הטפסים, במשבצת בה נתבקש הנאשם לפרט, האם פועל בעבור אחר - השיב הנאשם בשלילה או שנמנע מלסמן חלופה כלשהי.

בעדותו בבית המשפט, סיפר הנאשם על נסיבות חייו וכיצד הפכה עבודתו, כסוחר, הנע באזור חבל עזה לבין ישראל קשה יותר ויותר בעקבות ההגבלות השונות.

הנאשם אישר, כי העביר כספים לבקשת זבדה, אך טען, כי הדבר היה בנסיבות אזרחיות, כי אותו זבדה קרוב לחמאס, אך אינו מזוהה איתם רשמית וכי משרדו פתוח לכלל הציבור ברצועת עזה.

הנאשם אישר גם את העברת כרטיסי הסיים. לטענתו, מדובר בכרטיסים שנמצאים בשוק וכל אחד יכול לרכוש אותם.

הנאשם הציג את רישיונות העסק (מטעם השלטונות ברצועת עזה) של משרד הדואר, משרד תיירות וכן חברת תקשורת, כולם מנוהלים או מופעלים על ידי אותו זבדה (נ/1-נ/3).

הנאשם אישר גם את העברת כרטיסי האשראי.

לטענת הנאשם, ילדיו נולדו בבתי חולים בישראל ושניים מילדיו אף טופלו בבית חולים בעקבות בעיה מסוימת במערכת הדם שלהם, לאור זאת - לא יפגע במדינת ישראל.

בחקירתו הנגדית, התכחש הנאשם לכך, שאותו זבדה משמש כאחראי על העברת כספים מטעם חמאס וטען, "כל אחד שעובד ויש לו מילה אומרים שהוא שייך לחמאס". עם זאת, בהמשך החקירה הנגדית, אישר, כי מה שמסר בחקירותיו במשטרה היה אמת; כי אותו סופיאן נוסע ברכב יקר עם חלונות כהים, ולא יכל לעשות כן אם הדבר אינו מאושר על ידי חמאס. בסופו של דבר - אישר, שידע שזבדה הוא "חמאס" (ע' 17 ש' 14 - 15 לפרו').

הנאשם אישר גם, כי ייתכן שזבדה היה משוחח עמו מהטלפון המבצעי, מחשש להאזנות. לדבריו, היה זה בשל מחשבותיו של אותו זבדה, אך הוא עצמו (הנאשם) 'לא עשה שום דבר רע'.

הנאשם אישר, כי בחקירתו במשטרה מסר, כי כרטיסי הסיים היו מיועדים לחמאס והסביר, כי הם עשויים להגיע לכל אדם, בין מהחמאס ובין לא מהחמאס.

כשנשאל, מדוע לא רשם בטפסים הנספחים לתע"צ 7/ת שהכספים שמעביר בבעלות אחר השיב "הכי חשוב שנרשום את הסכומים" (ע' 19 ש' 26 לפרו') ובהמשך כי הוא עובד כמתווך ואינו יכול להזכיר שם של מישהו מעזה, שאחראי עליו.

כשעומת עם כך, שבחקירתו ת/6ג' מסר, שהכספים אינם קשורים לפעילותו כסוחר אלא נתקבלו מזבדה השיב, כי ייתכן שהיה בלחץ ולא הבין את השאלה.

כשנשאל, האם מותר היה להעביר כרטיסי אשראי, השיב, כי בעת הבדיקה הבטחונית במעבר, היה מציג לבודק את ארנקו, שהכיל גם כרטיס אשראי והוא היה מעביר את הארנק. כשנשאל, אם כך, כיצד מסר באמרתו ת/6ב' שידע, שהדבר אסור, השיב "יכול להיות שאמרתי, לא זוכר".

עד כאן סקירת הראיות.

טענות הצדדים

המאשימה טוענת כי עלה בידה להוכיח, שזבדה הוא פעיל טרור, בארגון חמאס וזאת מאמרות הנאשם עצמו והן מאמרות עד התביעה 12 - זבדה וכן אמרות עדי התביעה 8 - 9 בכתב האישום המחזקות את אמרות הנאשם.

לאור כך ולאור העובדה, שהנאשם אינו מתכחש ליסוד העובדתי שבעבירות, כלומר - אינו מתכחש לכך שהעביר כרטיסי סים, כרטיסי אשראי וכספים אלא טענתו מתמצה בכך שסבר שפועל לטובת מטרות אזרחיות, מפנה המאשימה לחזקה הקבועה בסעיף 32(ב) לחוק המאבק בטרור, תשע"ו-2016, לפיה מי שפועל ברכוש בעבור אדם שהוא פעיל טרור - חזקה שעשה כן בידעו שיש בפעולה כאמור כדי לסייע, לקדם או לממן עבירת טרור.

המאשימה הפנתה גם לעובדות שונות, שנמסרו מפני הנאשם באמרותיו, מהן עולה, כי היה מודע לכך, שאותן העברות הן בלתי חוקיות.

המאשימה עותרת לאמץ את גרסאותיו של הנאשם באמרותיו, על פני העדות שמסר בבית המשפט, באשר הנאשם לא התכחש למסירת אמרותיו ואף טען, שהאמור בהן - אמת.

באשר לעבירות הנוספות שבאישום השלישי, שעניין איסור הלבנת הון וכן הפרעה לעובד ציבור - מבקשת המאשימה לבסס אותן מתוך העובדה, שהנאשם נמנע מלהצהיר, בטפסים הנספחים לתע"צ (7/ת), את מקור הכספים.

ההגנה טוענת, כי עלה בידיה להוכיח, הן מתוך המסמך נ/3 והן מתוך אמרותיו של זבדה עצמו, כי הוא משמש כמנהל של משרד הדואר במעבר ארז ופועל להעברת כספים וטובין למען גורמים רבים ושונים, הן ברצועת עזה והן בעולם. לטענת ההגנה, זהו אופיה המרכזי של פעילותו של זבדה, והדבר עולה גם מהרישיון נ/3. ההגנה טוענת, כי אין די באמרות הנאשם ואחרים, לפיהן זבדה הוא איש חמאס, כדי להוכיח זאת, כשהוצגו ראיות לפעילות אזרחית ענפה, כפי שמתואר. עוד נטען, בהקשר זה, כי עדויותיהם של ע"ת 8 - 9 ואף עדויות זבדה עצמו, הן מתקופות קודמות, ואינן רלוונטיות לשנת 2018, השנה בה נעברו, לכאורה, העבירות.

לטענת ההגנה, כל תושב רצועת עזה עשוי לספק, במהלך חייו, שירות כלשהו לגורמי השלטון ברצועה ואין זה סביר, כי תיוחס לו עבירה של מתן שירות לארגון טרור בשל כך, שכן אותו ארגון טרור מהווה, הלכה למעשה, הריבון בשטח שבו הוא פועל. לפיכך, הוצאו הנחיות מטעם פרקליט המדינה, המתייחסות לאופיים של הטובין שהועברו. לטענת ההגנה, כל הפריטים שהועברו וכן הכספים - הם בעלי שימוש אזרחי ואפילו לא ניתן לטעון, כי הם מוצרים דו שימושיים, העשויים להיות הן בשימוש ארגון הטרור והן בשימוש אזרחי.

לטענת ההגנה, המעשים המיוחסים לנאשם הם מעשים אזרחיים לגיטימיים.

אשר לאישום השלישי בכתב האישום - טוענת ההגנה כי הורתו בחטא, שכן הנאשם מסר, כבר בחקירותיו על העברות הכספיים והמאשימה לא מצאה לכלול עובדות אלה בכתב האישום, אלא לאחר שנתקבלו הטפסים, הנספחים לתע"צ ת/7, כשאותם נספחים התקבלו בעקבות בקשה מטעם ההגנה. לטענת ההגנה, הוספת אישום זה הייתה משיקולים נקמניים ושיקולי הצדק - מן הדין שיבואו לביטול.

עוד נטען, בנוגע לאישום זה, כי כתב האישום אינו מפרט את טיב המוצרים שנרכשו בכספים אלה ומכאן גם - לא ניתן להוכיח, ששימשו לטרור.

לטענת ההגנה, העבירות המתוארות אינן תואמות את אופיו של הנאשם, לא היה לו מניע לעבור אותן ואף לא מחשבה פלילית.

דין והכרעה

לאחר עיון בראיות, שהוגשו מטעם הצדדים וכן שמיעת עדות הנאשם - מוצא בית המשפט להרשיע את הנאשם בכלל העבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן.

הרשעת הנאשם נסמכת, בעיקרה, על הפרטים שמסר הנאשם באמרותיו ובייחוד - באמרות ת/6ב' ו-ת/6ג' ביחד עם אמרות ומסמכים נוספים המחזקים האמור שם. לעניין זה, מוצא בית המשפט להעדיף את גרסת הנאשם באמרותיו במטרה, על פני עדותו בבית המשפט.

למעשה, יריעת המחלוקת, במקרה דנן - אינה רחבה. הפרטים העובדתיים - קרי: עצם העברת כרטיסי הסיים, כפי המפורט באישום הראשון, והתמורה שנתקבלה בעבור העברתם; עצם העברת כרטיסי האשראי, כפי המפורט באישום השני והתמורה בגינם; עצם העברת הכספים, כפי המפורט באישום השלישי והפרטים שמולאו לגביהם - אינם במחלוקת. המחלוקת סבה סביב הפרשנות לאותם אירועים וכן מחשבתו הפלילית של הנאשם.

להלן, יפרט בית המשפט את הנימוקים, שהביאוהו לקבל טענות התביעה ולהרשיע הנאשם.

ראשית, עלה בידי התביעה הכללית להוכיח, במידת הוודאות הנדרשת במשפט פלילי, כי המכונה "זבדה" הוא פעיל טרור.

בסעיף 2 לחוק המאבק בטרור, תשע"ו-2016 - מוגדר "חבר בארגון טרור" כמי שנוטל חלק פעיל בפעילות של ארגון

טרור, ואף כמי שפועל כנציג או כשלוח מטעם ארגון טרור. בהמשך, בסעיף 10 לאותו חוק מוגדר פעיל טרור כמי שנוטל חלק, מסייע או משדל למעשה טרור ואף כמי שנוטל חלק פעיל בעצם פעילותו של ארגון הטרור.

נחיצותה של החלופה השניה להגדרה שהובאה לעיל - ברורה, שכן - מעצם טיבו - בארגון טרור אין בהכרח היררכיה מסודרת של בעלי תפקידים, הנושאים דרגות ומחזיקים בתחומי פעילות מוגדרים ולאור טיב הפעילות, שפעמים רבות - היא סמויה - קיימת עמימות מכוונת בזהותם ובהגדרתם של פעילי הארגון, אשר לא אחת פועלים תחת מסווה של פעילות אזרחית תמימה.

לאור זאת - מצא המחוקק להגדיר פעיל טרור, כמי שמבצע פעילות לטובת הארגון, בעולם המעשה, ולא לפי הגדרות טכניות או הצהרתיות.

כאמור - מאמרת הנאשם עצמו - ת/6ב' - עולה כי הכיר את אותו זבדה כאחראי על כספים בעבור החמאס. לאמרה זו חיזוק באמרותיהם של עדי התביעה 8-9 (ע"ת 9 אינו נוקב במפורש בשמו של זבדה, אך מתייחס למנהל סניף הדואר במחסום ארז) וכן באמרותיו של זבדה עצמו.

מאמרת הנאשם ת/6ב' עולה, כי היה מודע לכך, שזבדה הוא פעיל טרור. אמנם, הנאשם ניסה לחזור מכך בעדותו בבית המשפט, אך בסופו של דבר, במהלך החקירה הנגדית, הודה בדבר קיומה של מודעות זו - אם גם בחצי פה.

מעת שהודה הנאשם, כי פעל בעבור אותו זבדה - הן בהעברת כרטיסי הסיים; הן בהעברת כרטיסי האשראי והן בהעברת הכספים - קמה החזקה המנויה בסעיף 32(ב) לחוק האור, לפיה מי שמבצע פעולה ברכוש מטעמו של פעיל טרור - חזקה שעושה כן בידעה, שיש בפעולותיו אלה כדי לסייע, לקדם או לממן עבירות טרור. רכוש - מוגדר בסעיף ההגדרות בחוק הן כטובין והן ככספים.

כאן המקום לציין, כי על אף קיומה של החזקה האמורה - על בית המשפט לבחון הדברים בזהירות. שכן, באזור חבל עזה קיים מצב שאינו שגרת, כאשר ארגון הטרור חמאס הוא השולט באותו חבל ארץ ועם השנים - ביסס את שליטתו, תוך הקמת מנגנונים ביורוקרטיים ומדיניים. בהינתן זאת - פעולות רבות אותן עושים תושבי רצועת עזה - עשויות להיות בבחינת סיוע או מתן שירות לארגון החמאס ועל כן, יש להגביל קיומה של החזקה למקרים בהם ניתן להסיק, כי יש בפעילות האמורה כדי לקדם, באופן מהותי, פעילות אסורה של ארגון הטרור. ראו ע"פ 6434/15 **משהראוי נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים).

לעניין זה - עלה בידי התביעה הכללית להוכיח, כי לא זו בלבד שהנאשם העניק שירותים לארגון הטרור, אלא - היה מודע לכך, שמדובר בשירותים משמעותיים; בעלי ערך; חשאי - מכלול של נסיבות המצביע על כך, כי המדובר בפעילות שנועדה לסייע לארגון הטרור בפעילותו הטרוריסטית ולא בפעילותו כשליט אזרחי:

כך, סיפר הנאשם, כי קיבל תמורה גבוהה ביותר בגין כל כרטיס סים שהועבר - בין 150 - 300 ₪. זוהי נסיבה משמעותית

מאוד, שכן עלותו של כרטיס סים אינה גבוהה מסכומים אלו ואף נמוכה מהם.

כך, אישר הנאשם, כי בכל הנוגע להעברות הטובין והכספים - שוחח עמו אותו זבדה בטלפון המבצעי - כלומר טלפון המיועד לשיחות בנושאים אלה בלבד, בין צדדים אלה בלבד וכי לכל עניין אחר - היו השניים משוחחים דרך מכשיר הטלפון הרגיל. כל זאת, מחשש להאזנות מטעם ארגוני הביון בישראל.

כך, סיפר הנאשם, כי נאמר לו, שכרטיסי הסיים אותם ירכוש - עשויים מפלסטיק ולא יזוהו על ידי הגלאים בכניסה לאזור חבל עזה.

כך, נמנע הנאשם, בהצהרותיו - מלציין את מקור הכספים.

אשר לטענת ההגנה, כי עיקר פעילותו של אותו זבדה היתה אזרחית - מסר הנאשם באמרתו ת/6א', במפורש, כי אותו זבדה מפעיל חברות אזרחיות, שהן כסות לפעילות חמאס וכי זו דרך פעולה שגרתית של ארגון חמאס.

ראוי לציין, כי הנאשם אינו קוטל קנים. המדובר באחד מקבוצה מצומצמת ביותר של תושבי אזור חבל עזה, אשר גם לאחר נטישת האזור - המשיך להחזיק בהיתר סוחר, המאפשר לו יציאה יומית מאזור חבל עזה לישראל, ללא הגבלות כלשהן.

המדובר במי שמחזיק מספר עסקים - הן מוסך (הנאשם סיפר, כי הוא שנהג להתקין החלונות הכהים לכלי הרכב המשמשים את ארגון חמאס); הן עסק לסחר בחלקי חילוף לכלי רכב.

על פי המפורט באמרתיו, נהג הנאשם להעביר כספים וסחורות בהיקפים גדולים ביותר, של מאות אלפים ואף מיליוני ₪.

הנאשם הכיר היטב את המגבלות השונות בנוגע להעברת טובין וכספים מרצועת עזה ואליה. כך למשל, ידע את סכום הכסף המחייב הצהרה; ידע את החוקים בנוגע לכרטיסי אשראי; ידע כיצד למלא את הטפסים הרלוונטיים; ועוד.

הנאשם פעל אל מול אותו זבדה לא באופן חד פעמי, כי אם באופן מתמשך, במהלך תקופה, תוך העברת טובין מסוגים שונים; צ'קים; כספים במזומן.

הנאשם הכיר את הרכב בו נוסע אותו זבדה ואת מספרי הטלפון השונים שלו.

כעולה מאמרותיהם של העדים הנוספים שהוגשו - הן בהסכמה והן מכוח סעיף 42 לחוק המאבק בטרור, תשע"ו-2016 - היה אותו זבדה דמות ידועה ומוכרת ברצועת עזה ונשא בתפקיד בכיר.

הלך הזרזיר אצל העורב. בכיר בארגון חמאס האחראי על העברות הכספיים השונות של הארגון - יוצר קשר עם אחד הסוחרים הבכירים ברצועה. כל אחד מהצדדים מכיר ומבין; ולעניינו - אין בית המשפט מוצא בסיס לטענת ההגנה, כי הנאשם סבר, שמייבא הטובין או מעביר הכספים והאשראי - למטרה אזרחית לגיטימית, וההיפך הוא הנכון - מכלול הנסיבות האופפות את ההעברות האמורות, לרבות נתוני האישיים של הנאשם ומעמדו הבכיר - מביאים למסקנה אחת ויחידה, לפיה הנאשם סייע באופן משמעותי, בעיקר לפעילותו הפיננסית של ארגון הטרור, בפעילותו כארגון טרור.

אשר להחלטה בדבר העדפת אמרתיו של הנאשם במשטרה, ובעיקר - האמרות ת/6 - ג' - למעשה, לא חזר בו הנאשם, בבית המשפט באופן מפורש מהאמור באמרות ואף חזר ואישר, מספר פעמים, כי מה שמסר באמרות הוא אמת (למעט העובדה, כי מקור הכספים שהועברו על ידו היה אותו זבדה - לגבי עובדה זו טען הנאשם, כי מסר הדברים מתוך לחץ, אך ההגנה לא עתרה לקיים משפט זוטא ולא טענה נגד קבילות האמרה). במרבית המקרים בהם נשאל הנאשם, בחקירתו הנגדית, בדבר מודעותו לכך, שהפעולות שעשה היו בעבור ארגון חמאס - לא הכחיש הדבר, אלא ניסה לחמוק ממתן תשובה ומסר, כי ייתכן שהדבר כך וייתכן שאינו כך. כלעומת זאת, במהלך חקירותיו במשטרה - מסר הדברים באופן ספציפי וודאי, כי היה מודע - הן למעמדו הבכיר של זבדה והן לעובדה, שעשה הפעולות בשירות ארגון חמאס. הגרסה הראשונית - הוודאי - גובר על הספק. קרובה יותר לאירועים. שינוי הגרסאות בבית המשפט עולה בקנה אחד עם טענתה המרכזית של ההגנה, כי הנאשם נטל חלק בפעילות אזרחית. בית המשפט מוצא ליתן התוקף הראייתי לאמרות שנמסרו במשטרה.

אשר לעבירות הנוספות שבאישום השלישי - עולה מהטפסים הנספחים לתע"צ 7/ת כי באף אחד מהמקרים - לא ציין הנאשם, כי העביר הכספים בעבור מאן דהוא אחר - אם אדם ואם ארגון. בחלק מהמקרים - ציין במפורש, כי אינו פועל בעבור אחר ובחלק נוסף - השמיט ההתייחסות לעניין זה.

בהתאם לסיפא לסעיף 3(ב)(1) לחוק איסור הלבנת הון, תש"ס-2000 - מוגדרת מסירת מידע כוזב גם כ"אי מסירת עדכון של פרט החייב בדיווח". כלומר, עבירה זו עשויה להתבצע גם בדרך של מחדל או השמטה של פרט החייב בדיווח.

אי דיווח העובדה, כי הכספים המועברים על ידי הנאשם - מקורם באחר, ובפרט - במי שפועל מטעם ארגון טרור - מהווה השמטה מהותית וכאמור, כפי העולה מאמרתיו של הנאשם, המדובר היה בהשמטה מכוונת. מכאן, שקם הבסיס להרשעה בעבירות אלה.

אותו נימוק חל גם בנוגע לעבירה השלישית שבאישום השלישי בכתב האישום - שעניינה הפרעה, או הכשלה של עובד ציבור בפעילותו. מאז תיקון מספר 39 לחוק העונשין, משנת תשנ"ד-1994, נקבעה ברירת מחדל, לפיה כל מעשה עבירה המוגדר בחוק העונשין, עשוי להתבצע גם בדרך של מחדל (ראו סעיף 18(ב) לחלק הכללי של חוק העונשין, תשל"ז-1977. בנוסף, קובע סעיף קטן 2 לסעיף 288א לחוק, כי הפרעה לעובד ציבור עשוי שתתבטא גם באי קיום חובה המוטלת על פי חיקוק למסור ידיעה או מסמך. אמנם, הועמד הנאשם לדין בגין החלופה שבסעיף קטן 1 לאותו סעיף, אשר גם היא ישימה לעניינו, אך מתאימה פחות. המדובר בעבירה, שגם אם הוכחו יסודותיה - היא נבלעת בעצם העבירה של פעולה בניגוד לחוק איסור הלבנת הון - הוראת החיקוק מספר 2 באותו אישום - וגם אם יורשע בה הנאשם, מן הפן המשפטי הטהור - שאלת משקלה, כעבירה נפרדת - בפן הענישתי - יידון בשלב גזירת הדין.

טענות ההגנה בנוגע להגנה מן הצדק בכל הנוגע לעבירות נושא האישום השלישי - הן - למעשה - זהות לטענות שהועלו מטעמה נגד בקשת התביעה לתיקון כתב האישום ובעניין - ניתנה החלטה מנומקת בפרו' מיום 10.03.19.

לאור כל האמור - מרשיע בית המשפט את הנאשם בעובדות ובעבירות שבשלושת האישומים בכתב האישום המתוקן.

ניתנה היום, ל' ניסן תשע"ט, 05 מאי 2019, במעמד הצדדים.